

Brief aan de inspecteur

MARIANNE COOPMAN

Beste inspecteur,
(en dus Hilde, Wim, Ján, Frieda, Jo, Lieven, Annemarie, ...)

Je werk is nobel en noodzakelijk. Je bezoekt scholen met als doel daarna als team kwaliteitsvoller en sterker aan het werk te kunnen. Maar eerlijk is eerlijk. Ondanks je nobele bedoeling werd je niet altijd met open armen ontvangen. Straffe verhalen, stress en onzekerheid gingen je bezoek vooraf. Nadien bleven soms gemengde gevoelens hangen. Hieraan moest gesleuteld worden. Er waren ook nieuwe inzichten over kwaliteit. Het project "inspectie 2.0" zou het antwoord bieden.

Het moet gezegd. Dit schooljaar voltrok zich een verschuiving. School na school ervaren onderwijsteams die andere aanpak. Het gaat traag maar wel vooruit. De onrustverhalen maken meer en meer plaats voor positieve verhalen. Je oefent je in de kunst om via dialoog de ware ziel van de school bloot te leggen. Via meer visuele schema's probeer je de kwaliteit in de teams zichtbaar te maken. Niet jouw denken maar het denken van het team staat centraal. En dat is logisch want lerarenteams zijn eigenaar van wat ze doen, in hun handelen geven ze betekenis aan de opdracht van onderwijs. Met de neuzen in dezelfde richting: onderwijsdoelen realiseren om resultaten te behalen. Dialoog, eigenaarschap en doelgerichtheid zijn sleutelementen.

Het heeft je als mens maar jullie ook als team veel energie gekost. Logisch. Wanneer je een ander pad aanlegt, verlaat je niet alleen de geplaveide weg maar moet je ook een nieuwe weg stabiliseren en vlot berijdbaar maken. Er komt nog evaluatie. Je zal nog verbeterpunten zien en die ook aanpakken. Je moet blijven doorgaan! Waarvoor ik je bijzonder een hart onder de riem wil steken, is dat je dit ook hebt opgenomen ondanks de moeilijke werksituatie. Jullie happen naar adem. En ook dat vraagt nog aanpak!

Je mag trots zijn. Je opdracht is fundamenteel. De weg die jullie samen afleggen hoopvol! Ik wens je in het bijzonder een deugddoende vakantie.

Marianne